

gørelse kan jeg ikke tænke mig, man kan have, da der ikke foreligger Oplysninger fra Landkommunerne, hvor man dog sikkert ogsaa nogle Steder har været nødt til at anvende Loven.

Da Loven havde virket i disse 3 Aar, blev den fornyet, og Loven i den Skikkelse, den da fik, findes optrykt i Bemærkningerne under Bilag 1. Det vil deraf ses, at Loven fik et ikke saa lidt forandret Indhold. Det Paalæg, der i den oprindelige Lov var til Kommunerne om at iværksætte Foranstaltninger alle Vegne, naar denne Forening, som jeg før omtalte, var dannet, er bortfaldet. Efter den nye Lov er de kommunale Bestyrelser berettigede til at Kommunens Midler at yde Tilskud til en rationel Udryddelse af Rotter i vedkommende Kommune efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse med Hensyn til Fremgangsmaaden. Kommunerne stilles altsaa i det nye Lovforslag ganske frit med Hensyn til, om de vil foretage noget eller ikke, og med Hensyn til, paa hvilken Maade de vil gøre det. I den oprindelige Lov var det bestemt, at hvis man vilde benytte Præmieringssystemet, maatte man ikke give mindre end 5 Øre for en død Rotte og ikke mere end 10 Øre. I den nye Lov er der altsaa ikke nogen Bestemmelse derom. Derhos er i den fornyede Lov Statens Tilskud sat ned. Det var, som jeg nævnte før, 30 000 Kr. i 3 Aar. Nu nedsættes det til 18 000 Kr. om Aaret for de Aar, den nye Lov skulde gælde, og da man af disse 18 000 Kr. tænkte sig at anvende en Del til Brug paa de Ejendomme og Etablissements, der tilhører Staten, saa kunde det jo ikke blive noget stort Beløb, som ydedes i Tilskud til Kommunerne som Bidrag til Krigsomkostningerne.

Da saa ogsaa denne Lov var udløbet, blev der gjort Forsøg paa at faa den fornyet, og det første Forslag, der forelaa til Fornyelse, var i alt væsentligt det samme som det, jeg nu nævnte, der traadte i Stedet for den første Lov. Dog var der den Forskel, at Lovforslaget var, om jeg saa maa sige, yderligere afslappet, og Statens Tilskud var ogsaa nedsat, saa at det nu kun var 10 000 Kr. Og disse 10 000 Kr. var beregnede til at bruges dels til Forsøg og dels til Anvendelse paa Statens egne Ejen-

domme, saaledes at der efter Forslaget i den Skikkelse ikke blev noget Tilskud til Kommunerne. Dette Forslag blev imidlertid ikke gennemført, og vi kom saa senere til nye Lovforslags Fremlæggelse i Samlingerne 1914—15 og 1915—16, men intet af disse Lovforslag blev fremmet. Saa kom der fra Københavns Grundejerforening og fra Grundejere Landet over en Henvendelse til Ministeriet med Ønske om at faa den gamle Lov fornyet og faa den fornyet i en saadan Skikkelse, at der blev et virkeligt Paalæg til Landkommunerne om at iværksætte denne Udryddelseskamp mod Rotterne. Dette Forslag blev tiltraadt af Købstadforeningen, og da der skete Henvendelse til de 2 Sogneraadsforeninger, svarede den, der omfatter Kommuner med bymæssig Bebyggelse, at den sluttede sig til Købstadforeningen. Derimod svarede den anden Sogneraadsforening nej; den mente ikke, at det i disse Tider, da man havde saa meget at bruge Penge til, vilde være rigtigt at give et saadant almindeligt Paalæg til alle Kommuner. Derefter har Ministeren altsaa i det Lovforslag, som nu foreligger, frafaldet den Tanke at vende tilbage til at gøre det tvungent for Kommunerne, hvad der ogsaa er meget rimeligt. Jeg ser nok, at der i en Henvendelse til Ministeriet fra en Forening til Rotternes Bekæmpelse er gjort gældende, at her skal man ikke saa meget tælle Stemmerne, men mere veje dem og altsaa tage Hensyn til de Stemmer, som kommer fra Købstadforeningen, idet Rotteplagen maa anses for at være stærkest i Købstæderne, og ikke saa meget tage Hensyn til, hvorledes de har stemt ude paa Landet, det er Tanken. Efter at Ministeren har faaet disse Besvarelser dels fra Købstadforeningen, dels fra de to Sogneraadsforeninger, har han henvendt sig til de enkelte Kommuner for at høre deres Stilling, og Resultatet blev, at af Købstæderne svarede 61 ja, de vilde nok have en Lov, som paalagde Kommunerne at iværksætte en Krig, 7 svarede nej, og 8 har ikke udtalt sig. For Landkommunerne Vedkommende var Forholdet det, at 177 af dem kunde tiltræde en Tvangslov, medens 400 stemte imod, og 58 stemte ikke; og hvad Kommuner med bymæssig Bebyggelse angaar, svarede 140 ja, 224